

Ođlan ve Vombat

Çınar BİBER

Ođlan ve Vombat

Çınar BİBER

Güneşli parlak bir sabah, Leo adında bir oğlan evinin yakınındaki çalılık patikada seke seke yürüyordu. En sevdiği hardal sarısı tişörtünü ve yeşil şortunu giymişti; kırmızı spor ayakkabıları küçük toz bulutları kaldırıyordu. Omzunda asılı bez çantasında bir eskiz defteri ve kalemler vardı. Leo keşfetmeyi ve bulduğu her şeyi çizmeyi çok severdi. Bugün yeni bir şey görmeyi umuyordu.

Aniden Leo hafif bir tırmalama sesi duydu. Durdu ve alıların arasından baktı. Orada, kumlu bir tümseğın yanında, geniş ve küt burunlu, güçlü peneli, tıknaz, gri-kahverengi bir hayvan vardı. Bu bir vombattı! Leo ömelip sessizce izledi. Vombat yeri kokladı, sonra paytak paytak karanlık bir deliğē doğru yürüdü. Leo fısıldadı: 'Nereye gidiyorsun?'

Vombat deliğe girip gözden kayboldu. Leo sabırla bekledi. Kısa süre sonra vombat başını dışarı çıkardı, küçük kara gözleri kırışıyordu. Leo yuvanın birkaç girişi olduğunu fark etti. 'Neden yer altında yaşıyorsun?' diye merakla sordu kendi kendine. Eskiz defterini çıkardı ve vombatın komik, paytak yürüyüşünü çizdi. Keşfini annesine anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Leo keşfini annesine anlatmak için eve koştu ve annesini bahçede buldu. Annesi geniş kenarlı hasır şapkasını takmış, sebzelerle dolu bez bir çanta taşıyordu. 'Anne, bir vombat gördüm!' diye haykırdı Leo. Annesi sevgiyle gülümsedi. 'Ne harika! Vombatlar utangaç yaratıklardır. Yuvalarda yaşarlar.' Leo sordu: 'Neden yer altında?' Annesi, 'Hadi birlikte öğrenelim,' dedi.

Yuvaya geri döndüler ve Leo'nun annesi açıkladı: 'Yuvalar vombatlara sıcak güneşten korunma sağlar.' Gölge deliği işaret etti. 'Yazın yer altı serin kalır.' Leo başını salladı ve güneşin toprağa vuruşunu çizdi. Vombatı serin yuvasının içinde çizdi. 'Yani doğal bir klima gibi!' dedi.

O akşam Leo ve annesi verandada oturdular. 'Peki soğuk gecelerde ne oluyor?' diye sordu Leo. Annesi hırkasını üstüne çekti. 'Yuvalar kışın sıcak kalır,' dedi. 'Toprak onları yalıtır.' Leo, yer donmuşken vombatin yuvasında sıcacık olduğunu hayal etti. Eskiz defterine bir kış sahnesi ekledi; vombat tüneline sıcacık kıvrılmıştı.

Ertesi gün Leo yuvaya geri döndü. Vombatın dışarı çıkıp ot yediğini izledi. Aniden uzakta bir köpek havladı. Vombat dondu, sonra yuvasına koştu. Leo anladı. 'Yuva seni tehlikelerden de koruyor,' diye fısıldadı. Vombatı yer altında saklanırken, havlayan köpekten güvende çizdi.

Leo daha fazlasını öğrenmek istedi. Annesiyle birlikte kütüphaneye gitti. Vombatlar hakkında kitaplar buldular. Annesi okudu: 'Vombatlar güçlü pençeleriyle kıvrılan tüneller kazar. Tüneller birçok metre uzunluğunda olabilir.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. Kıvrılan tünelleri çizdi, yolları göstermek için oklar ekledi. 'Bu gizli bir yer altı labirenti gibi!' dedi.

Yuvaya dönünce Leo sessizce oturup gözlem yaptı. Vombatın güçlü pençeleriyle toprağı kazıp arkasına savuruşunu gördü. Yuvanın bir ana girişi ve daha küçük yan delikleri vardı. Leo üç giriş saydı. Hepsini çizdi ve her birini etiketledi. 'Sen çalışkan bir kazıcısın,' dedi yumuşak bir sesle. Vombat durdu ve ona nazik, utangaç gözlerle baktı.

Leo yaban hayatı projesi için vombat yuvalarına odaklanmaya karar verdi. Büyük bir afişe bilgiler yazdı: 'Yuvalar sıcaktan, soğuktan ve tehlikeden korunma sağlar.' Yuvanın kesitini çizdi, vombati içinde gösterdi. Renkli oklar ve etiketler ekledi. Annesi harfleri kesmesine yardım etti. 'Bu harika olacak,' dedi.

Okulda Leo gururla projesinin yanında durdu. Açıklarken aralıklı dişleri göründü: 'Vombatlar güvende kalmak için yuva kazar.' Sınıf arkadaşları etrafında toplandı. 'Tüneller kıvrılır ve birçok çıkışı vardır,' dedi, işaret ederek. 'Bu onların tehlikeden kaçmasına yardım eder.' Öğretmeni başını salladı. 'Harika iş, Leo!' dedi. Leo başkalarının da öğrenmesinden mutlu oldu.

Leo'nun annesi projeyi görmeye geldi. Turkuaz bluzunu ve bej pantolonunu giymişti, hasır şapkası sırtında asılıydı. Gururla ışıldadı. 'Yer altı yaşam alanlarının ne kadar önemli olduğunu göstermişsin,' dedi. Leo ona sarıldı. 'Yardıma için teşekkürler anne.' Vombat gizli olabilirdi ama Leo'nun projesi onun yuvasını herkese görünür kılmıştı.

Sınıf, Leo'nun projesini en neşeli proje seçti. Küçük bir sertifika aldı. Ama Leo'nun ödüle ihtiyacı yoktu. İnsanların gizli yuvaların bile önemli olduğunu anlaması onu yeterince mutlu etmişti. Vombatın yuvasından dışarı baktığı bir çizim ekledi; konuşma balonunda 'Teşekkürler!' yazıyordu. Vombat mutlu ve güvende görünüyordu.

Okuldan sonra Leo son bir kez yuvaya döndü. Vombat otları kemiriyordu. Leo sessizce oturup onu çizdi. İçinde sıcak bir mutluluk hissetti. 'Böyle güzel bir yuvan olduğu için şanslısın,' diye fısıldadı. Vombat başını kaldırdı, sonra paytak paytak yuvasına döndü. Leo bu utangaç, çalışkan yaratığı asla unutmayacağını biliyordu.

O gece Leo yatağında yatıp vombati düşündü. Yer altı yaşam alanlarının gizli dünyalar gibi olduğunu fark etti. Yaban hayatını güvende ve rahat tutuyorlardı. Yer altında yaşayan başka hayvanlar hakkında daha fazla şey öğrenmeye karar verdi. Eskiz defteri fikirlerle doluydu. Gülümsedi, bir sonraki macerasına hazırdı.

Leo eskiz defteri yastığının üstünde uykuya daldı. Kıvrılan tüneller ve utangaç vombatlar gördü. Sabah arkadaşlarına yuvaların önemini anlatacaktı. Sonuçta gizli yuvalar önemlidir ve her canlı güvenli bir yaşam alanını hak eder.